

и 5Цар. 17; 21.
и 4Цар. 4; 54.
и Мат. 9; 24.

сѣнь-ть, паднѣ отъ третій-ть катъ долу: и дигнѣхъ го мъртво. И слѣзе Павелъ и ѡпади на него, и като го пригърнѣ рече: "Не ся мѣлвѣте, защото душа-та му е въ него. Слѣдъ това възлѣзе *горь*, прѣломи хлѣбъ та похапнѣ, и приказува *пакъ* доволно до зоры, и така трѣгнѣ. А момче-то го доведохъ живо, и много ся утѣшихъ. А ный влѣзохмы по напрѣдъ въ корабъ-ть, и отплувахмы въ Ассонъ, че отъ тамъ щѣхмы да земемъ Павла, понеже така бѣ нарѣчалъ, като щѣше да иде пѣшь. И когато ся събра съ насъ въ Ассонъ, зѣхмы го и дойдохмы въ Митилинъ. И отъ тамъ като ся отвезохмы, на утрѣшній-ть день отплувахмы срещъ Хіо; а на другій-ть стигнѣхмы въ Самось; и като прѣсѣдѣхмы въ Трогилліѣ, на слѣдующій-ть *день* дойдохмы въ Милитъ. Защото Павелъ разсѣди да заmine Ефесъ, да не бы да ся забави въ Азіѣ; защото ѡбързаше, ако му бѣше възможно, да ся намѣри въ Іерусалимъ за *р*день-ть на петдесетницѣ-тѣ.

о Гл. 18; 21.
19; 21. 21;
4, 42.
и Гл. 24; 47.
р Гл. 2; 1. Кор.
16; 8.

А отъ Милитъ проводи въ Ефесъ, та повыка презвитеры-ть церковны. И когато дойдохъ при него, рече имъ: Вы знаете *с*отъ пѣрвый-ть день отъ какъ стѣпихъ въ Азіѣ, какъ прѣминѣхъ всичко-то врѣме съ васъ, Въ служеніе на Господа съсъ всяко смиреномудріе, и съ много сълзы и напасти, коиго ми ся случихъ *т*отъ злоумышленія-та на Іудей-ть; *у*Какъ ся не посвѣнихъ за нищо отъ полезны-ть *в*амъ, да ви го не кажѣ, и да вы не поучѣ и прѣдъ народъ-ть, и по къщы-ть, *ѡ*Като проповѣдувахъ на Іудей и на Еллины *ѡ*покаяніе прѣдъ Бога, и вѣрѣ въ Господа нашего Іисуса Христа. И

с Гл. 18; 49.
49; 4, 40.

т Ст. 5.

у Ст. 27.

ѡ Гл. 18; 5.
ѡ Марк. 1; 15.
Лук. 24; 47.
Гл. 2; 58.